

TUŽBALICA ZA ALEGROM

Najlepša devo našega mesta
Snu snova moji' — Alegra Testa,
Kada se setim krasote tvoje
Samo od sebe srce mi poje,
Al' odmah suza za suzom lije,
Alegra moja, što te nije.

Sanjam još mladost, ulice mnoge,
Al' sokak stare sinagoge —
U njemu sva je lepota sveta,
Tamo te duša jednako sreća,
Tamo mi sen se priviđa tvoja,
Devojče divno, Alegra moja!

Dušu svih duša, cveće sveg cveća!
Svaki se damar krvi mi seća
Unuke starog jevrejskog prote,
Oči mi uze, srce mi ote,
Pa joj se slika u snu mi nija,
Krasota večna, Alegra mia!

Al' onog dana, strašnoga dana
Kad žutom zvezdom porugana
Bič ti se ovi oko stasa,
A grlo zgrči plač bez glasa,
U suzu ti se sva mladost slila, —
Ti nas ostavi, Alegra mila.

Mraka i mržnje nesrećna žrtvo
Telo je tvoje više no mrtvo:
Osmejka čar ti, čednoga lica,
Odnese pep'o Aušvica,

Davno te nije, u ognju nesta,
Kraljice našeg maloga mesta.

Pa ipak, svedok tolikih čuda,
Videlac smerni poslednjeg suda,
Što predoh mora, latih se brda,
Sad mi je vera silna i tvrda:
Verujem kao u čuda ista
Da u večnosti Alegra blista,
Neporugana, moja. prečista.

Napomena. — U „Državnom kalendaru” Srbije za godinu 1911. na strani 137., u rubrici „Sveštenstvo i učitelji” pominje se kao „prota stare sinagoge” Nisim Testa. Unuka mu se doista zvala Alegra.